

Francova Lhota – místo naší rekondice už skoro 20 let. V obci se za tu dobu hodně změnilo, ubytování místo na Ranči u Zvonu je na Vrátnici, ale dobří lidé tam zůstali. A že se nedá poznávat něco nového? Omyl, letošní rekondice byla opět plná nových zážitků, poznání, přátelských setkání, prostě báječná.

Den první, den příjezdu a první výborný oběd na družstvu. Milé přivítání od pana předsedy ZD Kliše a paní Ing. Filgasové, kteří pro nás vše zařídili, Michalka nám zase předala čisté pokojíky. Po ubytování jsme vyrazili na krátkou procházku do Hospody u Ptáčků, za Milanem. Rok je dlouhá doba a my jsme chtěli zjistit, co se za rok změnilo. Dělá se kanalizace, proto cesty jsou jako překážková dráha. Večer jsme si sedli na jeden pokoj nejdřív seznámení s novým členem a povídali si a povídali.

Den druhý začal zklamáním. Prší!!! A představa, že bychom nemohli chodit na výlety... Zita dopolední program vzala do svých rukou a cvičili jsme. Počasí se umoudřilo a poslalo od 10 hod. sluníčko. Hurá, hned bylo veseleji! V poledne oběd v družstvu, krátká relaxace a následuje procházka k rodnému domu kardinála Trochty. Z domu je udělané muzeum. Provázel nás Lojza Židek, kterého většina zná, je náš kamarád. A co s načatým večerem? Nejdřív do hospůdky za Milanem P., který již roztopil krb, nařezal špekáčky a naši dobrovolníci je opekli, spláchnout pivkem a hurá na pokoj ke společnému posezení.

Den třetí se nesl v duchu akce „Zelená pro Rosku.“ A tak na rozcvičku jsme nastoupili v zelených trikách. Pro místní jsme atrakce, když jedou okolo, mávají nám. Hned mají úsměv na tváři a den je veselejší. Irča s Milou měly domluvenou schůzku s našimi sponzory, předsedou panem Klišem a starostou obce Karlem Matušem, Zita dostala na starost ostatní, se kterými cvičila. Také za námi přijela na návštěvu z Přerova Hanka a Maruška a 2 další známé. Na posezení ale nebyl čas, povídat si můžeme v Přerově. Potřebovali jsme využít pěkného počasí a tak se šlo ke Kobzově lípě, pamětnímu stromu. Příjemná procházka, rozhled po okolí. K lípě mohli i naši 3 nechodiči, kteří se vezli autem. Únavu zažehnaly bramboráky, které pro nás v hospůdce připravili. Byly báječné, teď už zbývalo klasické vyplnění večera. Posezení na pokoji s našimi známými. Přišel za námi i Luděk Hřib.

Den čtvrtý. Rozcvička před Vrátnicí, Zita prováděla individuální cvičení dle potřeb členů. Pak oběd a již ve 12.30 hod jsme auty vyráželi do Valašských Klobouk, do muzea. Venku stojí pranýř, tak zapózovat. Další objekt – Červený domeček- katovna. Zde nám ochotná paní průvodkyně vše vysvětlila, jak se pracovalo na stavu, vzory modrotisku, co je motovidlo, přešla skladbu na symfonii, řekla historii stavení. Ještě sem patří návštěva „Domečku“ – dobová dřevěnice, kde se do dneška peče chleba. Je čas na další poznávání a tak vyrážíme dál, na Královec. Tam Milan vytáhl krabici s namazaným chlebem a zavelel, že je čas svačiny. Přišlo nám to vhod. Další zastávka je plánovaná na Vařákových pasekách. Dřevěnice byly koncem války vypáleny a tak nyní staví jejich repliky. I dlažební kostky ručně osekávali do požadovaného tvaru. Ještě pohled na Lačnovské louky a Pulčínskou cestou jsme se vraceli zpět. Stále jsme zastavovali a „kochali“ se pohledem po okolí. Závěr dne byl v režii Milanů, jeden nachystal večeri, druhý se staral o pitný režim.

Den pátý. Jak ten čas letí! Dopoledne cvičení a hned po obědě vyrážíme do Vysokého Pole – Envi centra. Na odpočinek není čas, to by byla ztráta času. Projížděku na voze jsme měli objednanou na 14 hodin, ale byli jsme tam již o hodinu dříve. Čas na prohlídku celého Envi centra. Paní průvodkyně byla velmi ochotná a zapálená pro věc, povídala o činnosti, co zde dělají, o jednotlivých zvířatech. Pan kočí zatím nastrojil koně a mohlo se vyjet. Nejdříve pod kopcem ještě přibrat Ivu a Milana a pak již projíždíme obcí. Krásné vilky i dřevěnice,

nic nenarušuje ráz přírody. Vysoké Pole leží v kopci, proto návrat do centra aby si koně chvíli odpočinuly a zase do další stráně, na křížovou cestu až ke kapličce a studánce. Prostě to byl pro nás opravdu nový zážitek, všichni byli spokojeni. Ale další překvapení nás ještě čekalo. Při včerejší návštěvě Valašských Klobouků jsme zapomněli na propagační letáky o muzeu a tak jsme se tam vrátili. A to překvapení? V Info centru měli přes celou stranu zdi ve 4 řadách nádherný, vyřezávaný betlém z Lidče. Opravdu stál za podívání! Tak ještě na letos první zmrzlinu a hurá na Vrátnici.

Den šestý, částečně odpočinkový. Dopolední režim je neměnný – rozcvička, pak cvičení. Oběd jsme posunuli až na 15 hodin, proto byl čas vyrazit na Čertovy skály. Až nahoru jsme tentokrát nešli, bylo tam moc lidí a na úzkých pěšinkách se špatně uhýbá, ale sledovali jsme ty, co lezli po laně. Ještě udělat společné foto a Radek nás navnadil na větrníček z cukrárny. Ale museli jsme si nechat zajít chuť, byla zavřená. Nevadí, po návratu do Francovky se nám již dělaly grilované kuřecí čtvrtky. Bylo to vynikající a vlastně poslední společné jídlo. Ta mlsná nás ale neopouštěla a tak jsme si dali ještě nanuky. A večer za námi přišli přátelé z Francovy Lhoty. Jen se trochu projevovala únava a představa, že zítra se jede domů.

Den sedmý, závěrečný. Když se za týdnem ohlédneme, divíme se, co všechno jsme stihli a zvládli. A přesto jsme měli ještě další tipy a plány, které si necháme na příští rok. Teď zbývalo jen se sbalit, vyklidit pokoje, rozloučit se a směr domov. Týden uběhl hodně rychle, sluníčko až na jedno ráno se na nás usmívalo a tak jsme si výletů užily. Zůstanou nám dojmy a vzpomínky. Děkujeme a za rok se vrátíme.

Rekondice byla pro nás velmi přínosná, zlepšil se psychický i fyzický stav členů Rosky Přerov. Zůstanou nám nejen vzpomínky z milých setkání, ale také si odvážíme sponzorské příspěvky, za které velmi děkujeme. Největší díky patří panu Klišovi, panu Mikéskovi a panu Ptáčkovi, kteří nejen že přispěli finančně, ale zároveň nás obohatili o zážitky z výletů a ze setkání.

Poděkování patří rovněž všem, kteří se akce zúčastnili a těm, kteří na ni přispěli. Ministerstvu zdravotnictví, městům a obcím našich členů, městu Přerov, Ivanovice na Hané, Kojetín, obcím Bochoř, Dolní Újezd, Polkovice, Horní Moštěnice, pan Tichopádek.

Všechny finance byly řádně vyúčtovány. Děkujeme.

Irena Hrubá

